

ČLEN PODSTATNÝCH JMEN

Řečtina užívá určitý člen a užívá jej v hojně míře, což může některým cizincům působit těžkosti. Pokud však ovládáte angličtinu, můžete si jí pomoci.

Určitý člen se používá v případě známého předmětu, události, osoby. Vždy, když má podstatné jméno přivlastňovací příklonku (můj, tvůj...). A také vždy v případě povolání.

Pro mužský rod je určitým členem ο (j. č.), οι (mn. č.).

Pro ženský rod je určitým členem η, οι.

Pro střední rod pak určitý člen το, τα.

Neurčitý člen používáme v případě něčeho neznámého, neurčitého, nekonkrétního. Je to prostě „nějaký“ předmět, „nějaká“ událost, „nějaká“ osoba. Neurčitý člen je vyjádřen číslovkou „jedna“.

Pro mužský rod je neurčitým členem ένας [enas].

Pro ženský rod je určitým členem μία [mia].

Pro střední rod pak určitý člen ένα [ena].

Neurčitý člen nemá množné číslo!

Pro konkretizaci předmětu, události, osoby, např. „tyto šaty“ (a ne jiné) použijeme osobní zájmeno + určitý člen.

Pro mužský rod αυτός ο (j. č.), αυτοί οι (mn. č.) [aftos o, afti i].

Pro ženský rod αυτή η, αυτές οι [afti i, aftes i].

Pro střední rod αυτό το, αυτά τα [afto to, afta ta].

Například:

Ένα βιβλίο είναι εδώ. [Ena vivlio ine edho] (Nějaká) kniha je tady.

Το βιβλίο είναι εδώ. [To vivlio ine edho] Kniha je tady.

Αυτό το βιβλίο είναι εδώ. [Afto to vivlio ine edho] Ta kniha je tady.